05/03/2021

Όλες οι ευλογίες του Θεού περνούν από την Παναγία

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Δεν πήγε ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς στο Άγιον Όρος να βρει ένα κατάλληλο μέρος να περάσει καλά, έστω και πνευματικά, όπως θα νόμιζε κανείς.

Είχε καημό μέσα του. Καθώς τότε ήταν πιο γνήσιοι οι άνθρωποι, ήταν πιο ειλικρινείς, όσοι είχαν έφεση, έβλεπαν ότι κάτι δεν ήταν καλό μέσα τους, και ήθελαν αυτό να αλλάξει, να διορθωθεί. Πήγε λοιπόν και έμεινε σ' ένα ασκητήριο που είναι πάνω από τη Μεγίστη Λαύρα στους πρόποδες του Άθω, και εκεί επί τρία ολόκληρα χρόνια η κύρια προσευχή του ήταν: «Παναγία μου, φώτισόν μου το σκότος».

Ο άγιος Γρηγόριος, όπως και άλλοι άγιοι πιο παλιά, είχε ιδιαίτερη ευλάβεια στην Παναγία. Και αργότερα, όπως ξέρουμε, είχαν ιδιαίτερη ευλάβεια ο άγιος Νικόδημος και ο άγιος Νεκτάριος. Οι άγιες δηλαδή ψυχές που ζητούν τον Χριστό, που αγαπούν τον Χριστό, περνούν από κει που ασφαλέστερα θα βρουν τον Χριστό και, αν θέλετε, γρηγορότερα θα βρουν τον Χριστό και επιτυχέστερα.

Όπως λέγαμε και άλλη φορά, όλες οι ευλογίες του Θεού περνούν από την Παναγία και διαχέονται όχι μόνο στους ανθρώπους αλλά και στους αγγέλους. Αυτό το τονίζει ο άγιος Γρηγόριος στην όλη διδασκαλία του. Τα πίστευαν αυτά οι άγιοι, και έτσι είναι. Είχαμε αναφέρει, αν ενθυμείσθε, και το τροπάριο του αγίου Ανδρέου Κρήτης: «Χαίροις μετά Θεόν η Θεός, τα δευτερεία της Τριάδος η έχουσα...» Και στη συνέχεια λέει ακριβώς αυτό, ότι μεταδίδει και στους αγγέλους και στους ανθρώπους το πλήρωμα «των εκ Θεού δωρεών».

Παρακαλώ, όσοι τυχόν έχετε κάποιες επιφυλάξεις ως προς αυτά, αφήστε τις κατά μέρος αυτή την ώρα. Καθόλου δεν είναι δύσκολο να τα δεχθεί κανείς αυτά, όταν ο ίδιος ο Θεός, που αποφάσισε να γίνει άνθρωπος, τίμησε αυτό το πρόσωπο που λέγεται Παναγία. Το τίμησε όχι απλώς με το να το πλησιάσει, με το να μιλήσει, αν θέλετε, μαζί του, αλλά με το να λάβει την ανθρώπινη φύση από την Παναγία και να κυοφορηθεί όπως κάθε άνθρωπος. Ποιος είσαι εσύ, όποιος κι αν είσαι, που θα έλθεις να πεις δεν ξέρω τι; Ποιος είσαι; Ο Θεός σκύβει εδώ.

Βέβαια, ο Θεός ετοίμασε αυτό τον ναό που λέγεται Παναγία, όπως ψάλλουμε: «Ο καθαρώτατος ναός του Σωτήρος...» Αλλά όμως η Παναγία συμμετέχει, είναι συνεργός, επειδή δεν είναι ένα άψυχο όργανο, αλλά είναι λογικό πλάσμα και παραδίνεται σ' αυτό που θέλει να κάνει ο Θεός και δίνει την όλη βούλησή της, την όλη διάθεσή της. Όπως κι αν έχει το πράγμα, ο άνθρωπος είναι συνεργός.

Επομένως, τιμάται αυτό καθεαυτό το πρόσωπό της. Δεν λένε λοιπόν τυχαία οι άγιοι ότι δέχεται όλες τις ευλογίες η Παναγία από τον Θεό και διοχετεύονται δια μέσου αυτής προς όλα τα λογικά κτίσματα, τους αγγέλους και τους ανθρώπους.

Και, αν θέλετε, για να το καταλάβουμε καλύτερα το όλο θέμα, να πω και αυτό, ότι μετά τη σάρκωση του Χριστού ακόμη και οι άγγελοι είναι πλησιέστερα προς τον Θεό, απ' ό,τι ήταν. Ο Χριστός έγινε άνθρωπος και έτσι, όπως λέγαμε και άλλη φορά, τιμήθηκε ο άνθρωπος τρόπον τινά περισσότερο από τους αγγέλους, διότι ο Χριστός δεν έγινε άγγελος, καθώς δεν υπήρχε περίπτωση να σωθούν οι πεπτωκότες άγγελοι, και οι άλλοι άγγελοι ήταν στερεωμένοι στο αγαθό.

Ο άνθρωπος ήταν ο πεπτωκώς, και έπρεπε λοιπόν ο Κύριος να γίνει άνθρωπος. Και δια μέσου του ανθρώπου-Χριστού, ο οποίος έλαβε από την Παναγία την ανθρώπινη φύση, και οι άγγελοι προσλαμβάνουν όλο και περισσότερο το φως του Θεού.

Δεν είναι λοιπόν αυτά υπερβολές, όπως θα έλεγε, όπως θα νόμιζε κανείς, και κακώς μερικοί διατηρούν κάποιες επιφυλάξεις. Οι μεγάλοι άγιοι της Εκκλησίας έτσι ευλαβούνταν την Παναγία, έτσι τιμούσαν την Παναγία. Και βλέπουμε τον άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά να έρχεται στο Όρος, να κάθεται σ' ένα κελάκι και να

φωνάζει: «Παναγία μου, φώτισόν μου το σκότος, Παναγία μου, φώτισόν μου το σκότος». Τρία ολόκληρα χρόνια η κυρίως προσευχή του ήταν αυτή. Όχι ότι δεν έκανε άλλες προσευχές, αλλά η κυρίως προσευχή ήταν αυτή.

Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου, «Το μυστήριο της σωτηρίας»
Β’ έκδ., Πανόραμα Θεσσαλονίκης, 2000, σελ. 234

πηγή: inpantanassis.blogspot.com